

Daniel Kitabı - Numara Yüz Doksan Sekiz

İlahi Toplanmalar ve Peygamberî Uyumlar: Daniel 11:40'ın Eskatolojik Çerçevesinde 144.000'in Rolü

Jeff Pippenger
2024-05-01

Papalığın çizgisini, dininden dönmüş cumhuriyetçiliğin çizgisini, dininden dönmüş Protestanlığın çizgisini ve yüz kırk dört binin çizgisini Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkıncı ayetinin gizli tarihine yerleştiriyoruz. Şu anda Mesih'in halkını iki kez topladığını ele alıyoruz ve halkını ikinci kez toplamasına dair tüm örnekler, yüz kırk dört binin nihai mühürlenme sürecini temsil eder.

İlahi sembol bir ıslah çizgisine indiğinde Rab, ardından seçilmiş bir halkı toplar; bunlar daha sonra sınanır. Sınama sürecinin sonunda bir dağılma olur; bunu, o seçilmiş halkı ikinci kez toplaması izler; ancak birçoğu sınamayı geçemediği için geride bırakılır. Mesih, öğrencilerini vaftizinde toplamaya başladı ve çarmıhta öğrenciler dağıldı. Dirilişinden sonra, Pentekost'tan önce öğrencilerini ikinci kez topladı. Bu çizgi, ikinci bir toplanmanın, Pentekostla simgelenen Pazar yasasından hemen önce, yüz kırk dört bin için gerçekleştiğini ortaya koydu. Çarmıh bir hayal kırıklığına işaret eder; ardından ikinci bir toplanma gelir.

Çarmıhtan sonraki ikinci toplanma, Mesih dirilişinin ardından Babasıyla görüştüğünden sonra indiğinde başladı. İlahi sembol indiğinde Tanrı'nın halkının mesajı yemesi gerekir; Mesih indikten sonra da öğrencileriyle birlikte yemek yedi.

Onlarla birlikte yemek yerken, ekmeği aldı, şükretti, böldü ve onlara verdi. Gözleri açıldı ve onu tanıdılar; o da gözlerinin önünden kayboldu. Luka 24:30, 31.

Çarmıhtan sonraki ikinci toplanmada Mesih, Kutsal Ruh'u öğrencilerinin üzerine "üfledi".

Mesih'in öğrencilerine Kutsal Ruh'u üflemesi ve onlara esenliğini vermesi, Pentekost Günü'nde verilecek bol yağmurdan önceki birkaç damla gibiydi. Peygamberlik Ruhu, cilt 3, s. 243.

19 Nisan 1844'teki hayal kırıklığından sonraki ikinci toplantıda, Mesih 1843'teki hatadan elini çekti.

"Rab'lerinin neden gelmediğini anlayamayan o imanlı, hayal kırıklığına uğramış kimseler karanlıkta bırakılmadılar. Yine peygamberlik dönemlerini araştırmak için Kutsal Kitaplarına yönlendirildiler. Rab'bin eli rakamların üzerinden çekildi ve hata açıklandı. Peygamberlik dönemlerinin 1844'e kadar uzandığını ve peygamberlik dönemlerinin 1843'te kapandığını göstermek için ortaya koydukları aynı kanıtların, bunların 1844'te sona ereceğini kanıtladığını gördüler." Erken Yazılar, 237.

Hayal kırıklığı üzerine ikinci melek "yazı elinde" indi.

"Bir başka güçlü melek yeryüzüne inmeye görevlendirildi. İsa eline bir yazı verdi ve yeryüzüne geldiğinde, 'Babil yıkıldı, yıkıldı.' diye haykırdı." Erken Yazılar, 247.

İkinci meleğin gelişiyle başlayan sınama süreci, Kutsal Ruh'un dökülmesi ve mesajın sel gibi yayılmasıyla Exeter kamp toplantısında sonuçlandı. Bu sınama süreci çarmıhtan sonra belirgin biçimde tanımlandı; çünkü Kutsal Ruh'un Pentekost'ta dökülmesine kadar geçen sürenin öncesinde elli günlük bir dönem vardı; bu elli gün ise önce kırk gün, ardından Pentekost'ta tamamlanan on günden oluşuyordu.

Tanrı'nın halkı sürekli olarak duayla O'na yönelmelidir. İlk öğrenciler on günü niyazla geçirip bütün ayrılıkları bir tarafa bıraktıktan, derin bir yürek yoklaması içinde birleşip günahları itiraf ederek onları terk ettikten ve kutsal paydaşlıkta birbirlerine yaklaşıp kaynaştıktan sonra, Kutsal Ruh onların üzerine indi ve Mesih'in vaadi yerine geldi. Kutsal Ruh'un harika bir dökülüğü oldu. Ansızın gökten, şiddetle esen güçlü bir rüzgârın uğultusuna benzer bir ses geldi ve oturdukları bütün evi doldurdu. 'Ve aynı gün onlara yaklaşık üç bin kişi katıldı.' Review and Herald, 11 Mart 1909.

Kırk gün boyunca Mesih aralarında bulunup öğrencilerine öğretimde bulundu, sonra da göğe yükseldi. Bunu izleyen on gün, Kutsal Ruh'un Pentekost'taki dökülüşüne hazırlık dönemi oldu. Çarmıhtan sonra gelen kırk günlük öğretim dönemi, 19 Nisan 1844'ten 12 Ağustos 1844'te Exeter kamp toplantısının başlangıcına kadar olan zamanla örtüşür. Pentekost'tan önceki on gün, Samuel Snow'un getirdiği Gece Yarısı Çılgılığı mesajı etrafında Milleritlerin birleştiği 12-17 Ağustos 1844 tarihlerini temsil ediyordu. O kamp toplantısında iki sınıf ortaya çıktı ve toplantının sonunda yalnızca bir sınıf Pentekost dökülüşünü aldı. Kırk günle temsil edilen o dönemde bir sınıf öğretiyi kabul etti, diğer sınıf ise öğretiyi reddetti. Gece Yarısı Çılgılığı geldiğinde bir sınıfın yağı vardı, ötekinin yoktu.

'Damat gecikirken hepsi uyukladı ve uyudu.' Damadın gecikmesi, Rab'bin beklendiği zamanın geçip gitmesini, hayal kırıklığını ve görünürdeki gecikmeyi temsil eder. Bu belirsizlik zamanında, yüzeysel ve gönülsüz olanların ilgisi kısa sürede sarsılmaya başladı ve çabaları gevşedi; ama imanını Kutsal Kitap'ı kişisel olarak tanımaya dayananların ayaklarının altında, hayal kırıklığı dalgalarının silip süpüremeyeceği bir kaya vardı. 'Hepsi uyukladı ve uyudu;' bir kesim kayıtsızlık içinde ve imanını terk ederek, öteki kesim ise daha açık bir ışık verilene kadar sabırla bekleyerek. Yine de sınanma gecesinde, ikinciler bir ölçüde gayret ve adanmışlıklarını yitirmiş gibi göründüler. Gönülsüz ve yüzeysel olanlar artık kardeşlerinin imanına yaslanamazdı. Her biri kendi başına ayakta durmak ya da düşmek zorundaydı. Büyük Mücadele, 395.

Pentekost'tan önceki on gün boyunca ve Exeter kamp toplantısı döneminde, Mesih, mesajını dünyaya taşıyacak olanları göndermeden önce halkını ikinci kez topladı. Üçüncü melek 22 Ekim 1844'te indiğinde, küçük sürü yine hayal kırıklığına uğradı ve dağıldı; ancak Mesih halkını En Kutsal Yer'e götürürken 22 Ekim 1844'te bir öğretim dönemi başladı. 1849'da Rab, 19 Nisan ve 22 Ekim 1844'ün hayal kırıklıklarından çekip çıkararak topladığı kimseleri yeniden toplamak için elini ikinci kez uzattı.

1844'te talimat, üçüncü meleğin indiğinde elinde taşıdığı mesaja dair, ancak büyük hayal kırıklığını izleyen “şüphe ve belirsizlik dönemi”nde birçok kişi yolunu kaybetti. 1849'a gelindiğinde, küçük, dağınık sürüyü bir araya getirme çalışması başlatıldı, fakat o tarihenin ortaya koyduğu şey 1863'teki yenilgi ve modern İsrail için ilk Kadeş'ti. Yüz kırk dört binin gelecekteki zaferi ve ikinci Kadeş'teki çalışmaları ertelendi.

Rab 11 Eylül 2001'de indiğinde, son gün halkını topladı, onlara yemeleri için kendi manevi gıdasını verdi, geç yağmuru serpmeye başlarken bu insanların üzerine Ruhunu üfledi ve ayrıca 18 Temmuz 2020'ye götürülen bir sınama sürecini başlattı; o gün son gün halkı hayal kırıklığına uğrayıp dağıldı. Üç buçuk gün boyunca sokakta ölü olarak kaldılar. Hem üç buçuk gün hem de Mesih'in zamanındaki kırk günlük dönem bir çölü temsil eder. Bunu ayrıca 19 Nisan 1844'ten 12 Ağustos 1844'e kadar olan dönem ve 22 Ekim 1844'ten 1849'a kadar olan dönem de temsil eder.

Temmuz 2023'ten Pazar yasasına kadar olan dönem, Pentekost'tan önceki on gün, 12 Ağustos'tan 17 Ağustos'a kadar Exeter'deki kamp toplantısı ve 1849'dan 1863'e kadar olan dönem, hepsi birbirleriyle paralellik gösterir. Bunlar, Tanrı'nın son gün halkının ikinci toplanma dönemini temsil eder. Hayal kırıklığından Kutsal Ruh'un dökülüşüne kadar olan dönem iki ayrı döneme ayrılır.

Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkıncı ayetinin gizli tarihinde, dinden dönmüş Protestanlığın (sözde kilise) çizgisi, Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventizminin (sözde Adventizm) çizgisi, Katolikliğin çizgisi ve gerçek Protestanlığın çizgisi temsil edilir. Bu dört çizgi, gerçek Protestanlığın ejderha (Yahuda), canavar (Katoliklik) ve sahte peygamberden (dinden dönmüş Protestanlık) oluşan üçlü birlikle çekişmesini gösterir.

Aynı saklı tarihin içinde mürted Cumhuriyetçilik hattı da tasvir edilir. O hat içinde Demokrat Parti (ejderha) ile Cumhuriyetçi Parti (canavarın sureti) arasındaki bir çekişme temsil edilir. Cumhuriyetçi Parti, canavarın suretini oluşturma işinde öncülük edecek ve bunu yaparken canavarın (papalık) peygamberlikte bildirilen niteliklerini ortaya koyacaktır. Tanrı'nın sözünde, hem kuzeyin kralı hem de canavar olan papalığa, yargı aracı olarak Tanrı tarafından kullanılması karşılığında sunulan hizmetlerin bedeli olarak Mısır (ejderha) verilir.

İnsanoğlu, Babil kralı Nebukadrezzar ordusunu Tyrus'a karşı büyük bir hizmette çalıştırdı; her baş kel oldu, her omuz sıyrıldı; yine de Tyrus'a karşı yaptığı bu hizmet için ne kendisi ne de ordusu bir ücret aldı. Bu nedenle Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, Mısır ülkesini Babil kralı Nebukadrezzar'a vereceğim; Mısır'ın halkını alacak, ganimetini alacak, avını alacak; bu da ordusuna ücret olacak. Ona, ona karşı hizmet ederken harcadığı emek için Mısır ülkesini verdim; çünkü benim için çalıştılar, diyor Rab Tanrı. O gün İsrail evinin boynuzunu filizlendireceğim ve senin ağzını onların arasında açacağım; ve benim Rab olduğumu bilecekler. Hezekiel 29:18-21.

Nebukadnezar, pasajda kuzeyin kralıdır; kendisine Mısır diyarı ücreti olarak verilir; böylece son günlerde papalığa Mısır'ın verileceğini simgeler; Mısır ise ejderha, yani on kral, yani Birleşmiş Milletlerdir; bunlar yedinci krallıklarını kısa bir süreliğine canavara vermeyi kabul eder.

Ve canavarın üzerinde gördüğün on boynuz, fahişeden nefret edecek; onu ıssız ve çıplak bırakacak, etini yiyecek ve onu ateşle yakacak. Çünkü Tanrı, kendi isteğini yerine getirmeleri,

bir düşüncede olmaları ve krallıklarını canavara vermeleri için bunu yüreklerine koymuştur; Tanrı'nın sözleri yerine gelene kadar. Vahiy 17:16, 17.

Bu kehanetsel ödeme, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırk ikinci ayetinde de temsil edilir.

O, ülkelere de elini uzatacak; Mısır ülkesi kurtulamayacak. Daniel 11:42.

Papalık, son yağmur zamanında ejderha gücüne üstün gelir, çünkü bu ödeme, Tanrı'nın "İsrail evinin boynuzunu filizlendirdiği" "günde" "içinde" gerçekleşir. Tanrı'nın İsrail'ini filizlendiren yağmurdur ve o gün, doğu rüzgârının günü olan 11 Eylül 2001'de başladı.

Yakup soyundan gelenlerin kök salmasını sağlayacak; İsrail çiçek açıp tomurcuklanacak ve dünyanın yüzünü meyveyle dolduracak. Onu, ona vuranları vurduğu gibi mi vurdu? Yoksa onun eliyle öldürülenlerin öldürülüşü gibi mi öldürüldü? Ölçüyle; filiz verince onunla çekişeceksin; doğu rüzgarının gününde o, sert rüzgarını dizginler. Böylece Yakup'un suçluluğu arındırılacak; günahının kaldırılmasının bütün meyvesi de şudur: sunağın bütün taşlarını dövülüp parçalanmış kireç taşları gibi yaptığında, koruluklar ve putlar artık ayakta durmayacak. Yeşaya 27:6-9.

Mısır, geç yağmur yağdırılırken papalık canavarına verilir. Geç yağmur, Üçüncü Vay'ın İslamını temsil eden doğu rüzgarı 11 Eylül 2001'de "durduruldu" ya da dizginlendiğinde çiselemeye başladı. Sonra, İsrail tomurcuklanmaya başlarken, yağmur onların üzerine ölçülü biçimde (çiseleyerek) yağmaya başladı. Pazar yasasında, Üçüncü Vay yeniden geldiğinde, geç yağmur ölçüsüz olarak dökülür. 11 Eylül 2001 ile yakında gelecek Pazar yasası arasında "Yakup'un kötülüğü" arındırılır ve İbranice "arındırılır" sözcüğü "kefaret ödenir" anlamına gelir. Pazar yasasında, o on kral canavarın dünya çapında bir suretini oluşturarak papalıkla zina ederken, papalık canavarına Mısır (ejderha) verilir.

Pazar yasasından önce, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı sırasında, sapmış cumhuriyetçilik boynuzu, sapmış Protestanlık boynuzu ile birlikte canavara bir suret oluşturur ve o peygamberlik çizgisinde Cumhuriyetçi Parti Demokrat Parti'ye üstün gelir, çünkü Demokrat Parti bir ejderha gücüdür ve Cumhuriyetçi Parti papalığın suretini oluşturan güçtür.

Yeryüzü canavarının kehanetsel tarihinde, Demokrat Parti'nin ve Cumhuriyetçi Parti'nin sonu tespit edilir. Bu iki parti cumhuriyetçiliğin boynuzunu oluşturur, ancak yeryüzü canavarının tüm tarihi boyunca süren içsel bir mücadeleyi işaret ederler. O boynuz (Cumhuriyetçi), yeryüzü canavarının iki boynuzunun içsel bir mikrokozmosunu barındırır.

Medler ve Persler krallığının tanıklığında daha yükseğe çıkan son boynuzdu; Amerikan tarihinde ise önce Demokrat Parti ortaya çıktı, fakat sonunda Cumhuriyetçi Parti daha yükseğe çıkar ve Demokratlara üstün gelir. 11 Eylül 2001'de başlayan son yağmurun tarihinde, küreselci, ejderhanın esinlediği Demokratlar Vahiy'in on birinci bölümündeki dipsiz kuyudan yükselip 2020 seçimlerini çalarak Cumhuriyetçileri öldürdüler. Trump'a (ve Cumhuriyetçilere) karşı savaşları 2015'te adaylığını açıkladığında başladı ve o noktadan itibaren yalnızca şiddetlendi.

Demokratlar 2020'de seçimi çaldığında, ardından Pelosi Yargılamalarını başlattılar; fakat Trump 2022'de üçüncü kampanyasını ilan ettiğinde, Demokratların üzerine korku çöktü ve öfkeleri

yalnızca arttı; sonra Trump'ın ve destekçilerinin üzerine büyük bir gazapla geldiler, çünkü zamanlarının kısa olduğunu biliyorlardı. Onun ölümünü kutladılar, ama o ayağa kalktığında, üzerlerine büyük bir korku çöktü.

Ve tanıklıklarını tamamladıklarında, dipsiz derinlikten yükselen canavar onlara karşı savaşacak, onları yenecek ve öldürecek. Ölü bedenleri, ruhsal anlamda Sodom ve Mısır diye adlandırılan, Rabbimizin de çarmıha gerildiği o büyük kentin sokağında yatacak. Halklardan, kabilelerden, dillerden ve uluslardan olanlar onların ölü bedenlerini üç buçuk gün boyunca görecek ve ölü bedenlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. Yeryüzünde yaşayanlar onlar yüzünden sevinecek, eğlenecek ve birbirlerine armağanlar gönderecekler; çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara azap çektirmişti. Ve üç buçuk gün sonra Tanrı'dan gelen yaşam Ruhu onlara girdi ve ayaklarının üzerine dikildiler; onları görenlerin üzerine büyük bir korku düştü. Vahiy 11:7-11.

Demokrat Parti'nin sonunu belirleyen dönem, 2021'de Biden'ın yemin töreninden 2025'te Trump'ın yemin törenine kadar olan süredir. Bu dönem, tamamen anayasaya aykırı ve bütünüyle siyasi nitelikte olan Pelosi Davalarıyla başladı. 1989'daki sonun zamanından itibaren altıncı başkanın ölümünden, yediye ait olan sekizinci başkana kadar uzanan bu tarihçe, siyasi yargılamalarla (Pelosi Davaları) başladı ve siyasi hedefler tersine çevrilirken Demokrat Parti'nin ölümü ve ikinci bir Pelosi Davaları dizisiyle sona erer.

Vahiy kitabının on birinci bölümünde yer alan bu tarihin tasviri, ilk gerçekleşmesini Fransız Devrimi'nde bulmuştur. Fransız Devrimi, bir iktidarın diğerini öldürdüğü ve ardından aynı iktidarın devrilip bizzat kendisinin zulme uğradığı giyotin tipi siyasal savaşın klasik tarihsel örneğidir.

Biden'ın göreve başlaması ve Pelosi Davaları ile Trump'ın ikinci kez göreve başlaması ve Pelosi Davalarının tersine çevrilmesi arasındaki dönem, Demokrat Parti'nin sonunu işaret eder ve Trump'ın, Yabancılar ve İsyân Yasalarıyla örneklenen bir dizi başkanlık kararnamesini yeniden yürürlüğe koyduğu zamanı belirler. Bu kararnamelerin uygulanması, ikinci Pelosi Davalarının başlamasına yol açacak ve canavarın suretinin ciddi biçimde başlatılacağı dönemin başlangıcını işaret edecektir. O dönem Pazar yasasının uygulanmasıyla sona erer; dolayısıyla dönem, Yabancılar ve İsyân Yasalarına paralellik gösteren başkanlık kararnameleriyle başlar ve Pazar yasasıyla biter. Cumhuriyetçi Parti de orada sona erer.

Demokrat Parti'nin ve ardından Cumhuriyetçi Parti'nin sona erişini temsil eden her iki dönem, kehanet açısından birbirine bağlıdır ve 1776'dan 1798'e kadar uzanan yirmi iki yıllık dönemle temsil edilir. Bu dönemin üç işaret taşı vardır: 1776'daki Bağımsızlık Bildirgesi, on üç yıl sonra Anayasa ve ardından 1798'de Yabancılar ve İsyân Yasaları. Bu üç işaret taşı, Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti çizgilerinde tecelli eder; ancak ikinci ve üçüncü işaret taşının uygulanışı her bir çizgide farklı bir noktaya denk gelir.

Bir sonraki makalede bu yol işaretlerini ve bunların gerçekleşmelerini açıklayacağız.

Yalnız iki taraf vardır; Şeytan çarpık, aldatan gücüyle çalışır ve güçlü aldanışlar yoluyla, hakikatte kalmayan, kulaklarını haktan çevirip masallara yönelenlerin hepsini avlar. Şeytan'ın

kendisi de hakikatte durmadı; o, günahın gizemidir. Kurnazlığıyla, ruhları mahveden yanılgılarına gerçeğin görünümünü verir. Aldatma güçleri de buradan gelir. Doğrunun sahtesi oldukları içindir ki Spiritüalizm, Teozofi ve benzeri aldatmalar insanların zihinleri üzerinde bu denli güç kazanır. İşte Şeytan'ın ustaca işleyişi budur. Kendini insanın Kurtarıcısı, insan soyunun hayırseveri gibi gösterir ve böylece kurbanlarını yıkıma daha kolay sürükler.

Tanrı'nın sözü bize güvenliğin bedelinin aralıksız uyanıklık olduğunu bildirir. Yalnızca hakikat ve doğruluğun dosdoğru yolunda ayartıcının gücünden kaçabiliriz. Ama dünya tuzağa düşmüştür. Şeytan, amaçlarını gerçekleştirmek için sayısız plan ve yöntem tasarlamakta maharetini kullanır. Onda ikiyüzlülük ince bir sanata dönüşmüştür ve ışık meleştiği kılığında çalışır. Yalnız Tanrı'nın gözü, yüzlerinde sahici iyilik görünüşü taşıyan yalancı ve yıkıcı ilkelerle dünyayı kirletmeye yönelik düzenlerini ayırt eder. Dinî özgürlüğü kısıtlamak ve dinî dünyaya bir tür kölelik getirmek için çalışır. Kuruluşlar ve kurumlar, Tanrı'nın gücüyle korunmadıkça, insanları insanların denetimi altına sokmak için Şeytan'ın diktesi altında çalışacak; hile ve kurnazlık da, hakikat uğruna ve Tanrı'nın krallığının ilerlemesi için bir gayret görünümü taşıyacaktır. Uygulamalarımızda gün gibi açık olmayan her ne varsa, kötülüğün prensinin yöntemlerine aittir. Yöntemleri, ileri hakikate sahip olduklarını öne süren Yedinci Gün Adventistleri arasında bile uygulanmaktadır.

Rab'bin onlara gönderdiği uyarılara insanlar direnirlerse, kötülükte başı çeker hâle gelirler; böyle insanlar Tanrı'nın ayrıcalıklarını kullanmaya kalkışır; insanların zihinlerini kontrol altına almaya çalışırken Tanrı'nın kendisinin bile yapmayacağı şeyi yapmaya cüret ederler. Kendi yöntem ve planlarını ortaya koyarlar ve Tanrı'ya dair yanlış kavrayışları yüzünden başkalarının gerçeğe olan imanını zayıflatırlar, maya gibi işleyerek kurumlarımızı ve kiliselerimizi lekeleyip yozlaştıracak sahte ilkeleri getirirler. İnsanın doğruluk, hakkaniyet ve tarafsız yargı anlayışını aşağı çeken her şey, Tanrı'nın insan hizmetkârlarını insan zihinlerinin kontrolü altına sokan her düzen ya da ilke, onların Tanrı'ya olan imanını zedeler; ruhu Tanrı'dan ayırır, çünkü tavizsiz dürüstlük ve doğruluk yolundan uzaklaştırır.

"Tanrı, insanın en ufak ölçüde bile hemcinsine hükmetmesine ya da zulmetmesine yol açan hiçbir yöntemi meşru görmeyecektir. Düşmüş insan için tek umut, İsa'ya bakmak ve O'nu tek Kurtarıcı olarak kabul etmektir. İnsan, başkaları için demirden bir kural koymaya, insanları kendi düşüncesine göre boyunduruk altına alıp sürmeye başlar başlamaz, Tanrı'yı gücendirir ve kendi ruhunu, kardeşlerinin ruhlarını da tehlikeye atar. Günahkâr insan umudu ve doğruluğu yalnızca Tanrı'da bulabilir; bir insan, ancak Tanrı'ya iman ettiği ve O'nunla yaşamsal bağını koruduğu müddetçe doğru sayılır. Kır çiçeğinin kökü toprakta olmalıdır; hava, çiy, yağmur ve güneş ışığına ihtiyaç duyar. Bu nimetleri aldığı ölçüde serpilip gelişir; ve bunların hepsi Tanrı'dandır. İnsanlar için de böyledir. Ruhun yaşamına hizmet eden her şeyi Tanrı'dan alırız. İnsana güvenmememiz ve bedeni kol edinmememiz konusunda uyarılırız. Bunu yapanların hepsi üzerine bir lanet ilan edilmiştir." The 1888 Materials, 1432-1434.